03/07/2021

Η Μητρόπολη Κηφισίας γιορτάζει τη Μάχη του Μαραθώνα στις 4/7

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Στο πλαίσιο των εορτασμών για τα διακόσια χρόνια από της κηρύξεως της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, η Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού και ο Δήμος Μαραθώνα διοργανώνουν Επετειακό Εορτασμό για τη δεύτερη μάχη του Μαραθώνα, η οποία έλαβε χώρα στις 5 Ιουλίου 1824 και κατά την οποία ο Οθωμανικός στρατός υπέστη συντριπτική ήττα.

Το Πρόγραμμα του επετειακού εορτασμού έχει ως εξής:

Κυριακή 4/7

8-10 π.μ: Όρθρος – Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Μαραθώνος.

10.30 π.μ: Επιμνημόσυνη δέηση – Κατάθεση στεφάνων. Ομιλίες στο Μνημείο των Ηρώων στον προαύλιο χώρο του Ναού.

11π.μ: Επετειακή εκδήλωση στο Μουσείο Μαραθωνίου Δρόμου.

Πρόγραμμα:

Παραδοσιακό τραγούδι: Σοπράνο Θεοδώρα Ρούση.

Καλωσόρισμα: Ειρήνη Σπανού, Διευθύντρια Μουσείου Μαραθωνίου Δρόμου.

Χαιρετισμός: Στέργιος Τσίρκας, Δήμαρχος Μαραθώνα.

Ομιλία: Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού & Μαραθώνος κ.κ. Κύριλλος.

Παραδοσιακό τραγούδι: Σοπράνο Θεοδώρα Ρούση.

Παρουσίαση κύριου ομιλιτή: Ευάγγελος Κυπαρίσσης, Αντιδήμαρχος Επιχειρηματικότητας, Πολιτικής Προστασίας & Πολιτισμού.

Ομιλία: Κωνσταντίνος Κολλιόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου.

Ερωτήσεις κοινού.

Παραδοσιακοί χοροί: Σύλλογος Γυναικών Μαραθώνα.

Εθνικός Ύμνος: Σοπράνο Θεοδώρα Ρούση.

Κατά την διάρκεια ολόκληρης της ελληνικής ιστορίας η πεδιάδα του Μαραθώνα αποτέλεσε όχι μια, αλλά δύο φορές ένα από τα σημαντικότερα πεδία μάχης. Η μάχη του Μαραθώνα το 490 π.Χ. με στρατηγό το Μιλτιάδη εναντίον των Περσών είναι γνωστή σε όλους μας. Αυτό που δεν είναι γνωστό είναι πως 1334 χρόνια μετά, κατά τη διάρκεια της ελληνικής Επανάστασης, στο ίδιο σημείο της Αττικής έγινε η δεύτερη μάχη του Μαραθώνα, μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων!

Η Μάχη του Μαραθώνα
(5 Ιουλίου 1824)

Πολεμική αναμέτρηση μεταξύ των 3.000 Οθωμανών Τούρκων του Ομέρ Πασά και 600 Ελλήνων υπό τον Γιάννη Γκούρα, στην πεδιάδα του Μαραθώνα, εκεί όπου ο Μιλτιάδης είχε νικήσει τον στρατό των Περσών το 490 π.Χ. Η δεύτερη μάχη του Μαραθώνα έγινε στις 5 Ιουλίου 1824 και έληξε, όπως και η πρώτη, με επικράτηση

των ελληνικών όπλων.

Τον Ιούνιο του 1824 ο Πασάς της Καρύστου Ομέρ έλαβε εντολή να στραφεί κατά της Αττικής, σε μία εποχή που οι Έλληνες σπαράζονταν από εμφύλιες έριδες. Την ίδια περίοδο (24 Ιουνίου 1824), ο πρόεδρος του Εκτελεστικού, Γεώργιος Κουντουριώτης, όρισε φρούραρχο της Ακρόπολης τον δυναμικό οπλαρχηγό Γιάννη Γκούρα.

Πράγματι, στις αρχές Ιουλίου ο Ομέρ Πασάς αποβιβάστηκε στον Ωρωπό με 3.000 άνδρες (εκ των οποίων οι 2.000 γενίτσαροι), πυροβολικό και ιππικό. Αφού λεηλάτησε τη γύρω περιοχή, κατευθύνθηκε προς την Αθήνα. Μόλις πληροφορήθηκε το γεγονός ο Γκούρας, συγκρότησε σώμα από 600 άνδρες, με τη συμμετοχή των χιλιάρχων Μαμούρη, Ρούκη και Πρεβεζιάνου και αποφάσισε να αναχαιτίσει τους Οθωμανούς στον Μαραθώνα. Στις 3 Ιουλίου 1824 κατέλαβε τον λοφίσκο (τύμβο) της πεδιάδας του Μαραθώνα με το παλαιό τείχος, απ’ όπου θα διάβαινε αναγκαστικά ο Ομέρ με τον στρατό του.

Οι πρώτες αψιμαχίες μεταξύ των δύο αντιπάλων έγιναν στις 5 Ιουλίου 1824. Πρώτα το πυροβολικό του Ομέρ άρχισε να βάλλει κατά των ελληνικών θέσεων και στη συνέχεια ανέλαβαν δράση οι γενίτσαροι με το ιππικό, οι οποίοι αποκρούσθηκαν με σημαντικές απώλειες. Ο αγώνας εξελισσόταν αμφίρροπος και ο Γκούρας προσπαθούσε να ανεβάσει το ηθικό των στρατιωτών του, θυμίζοντάς τους τον άθλο των Αθηναίων κατά τον Περσών στον ίδιο χώρο πριν από 2.300 χρόνια.

Τότε, ως από μηχανής θεός, εμφανίσθηκε στο πεδίο της μάχης ο στρατηγός Διονύσιος Ευμορφόπουλος, προερχόμενος από την Κόρινθο. Είχε μάθει για την απόβαση των Τούρκων στην Αττική και έσπευσε με τους άνδρες του να βοηθήσει. Η απρόσμενη ενίσχυση αναπτέρωσε το ηθικό των Ελλήνων. Ο Γκούρας «σάλπισε» την αντεπίθεση και με την καθοριστική συνεισφορά των ανδρών του χιλίαρχου Γιάννη Ρούκη αιφνιδίασαν τους αντιπάλους τους και τους έτρεψαν σε φυγή. Οι Τούρκοι άφησαν στο πεδίο της μάχης 260 νεκρούς, τον αρχηγό των γενιτσάρων Ιμπραήμ, καθώς και πλούσια λάφυρα, όπλα και δύο σημαίες.

Μετά τη μάχη, ο Γκούρας, μιμούμενος το βάρβαρο επινίκιο τουρκικό έθιμο, έκοψε τριάντα κεφάλια από τους Τούρκους πεσόντες και τα απέστειλε στην Αθήνα μαζί με τις δύο πολεμικές σημαίες, εν είδει θριάμβου. Παράλληλα, με επιστολή του προς τους δημογέροντες των Αθηνών χαρακτήρισε τη νίκη του ανώτερη σε ηρωισμό από εκείνη της Γραβιάς (8 Μαίου 1821), γιατί «ενίκησαν εκεί όπου ενίκησε πάλαι ποτέ και ο Μιλτιάδης».

Ο Ομέρ Πασάς μετά την ήττα του υποχώρησε με τον στρατό του στο Καπανδρίτι, ενώ ο Γκούρας με τον Ευμορφόπουλο επέστρεψαν στην Αθήνα για να ετοιμάσουν

την άμυνα της πόλης. Ο Οθωμανός πολέμαρχος θα επιχειρούσε να καταλάβει την Αθήνα για δεύτερη φορά στις αρχές Αυγούστου του 1824.